

Sygn. akt II Ka 596/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	stażysta Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Marii Kempki

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2020 r.

sprawy **A. B.**

oskarżonej z art. 267 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 25 czerwca 2020 r. sygn. akt II K 664/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 320 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 596/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 25 czerwca 2020 r. sygn. akt II K 664/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Oskarżona w osobistej apelacji nie sformułowała tego zarzutu wprost, wskazując jedynie na obrazę art. 1 § 1 kk w zw. z art. 115 § 2 kk, jednakże należało stwierdzić, że zarzuciła ona rozstrzygnięciu Sądu I instancji błąd w ustaleniach faktycznych w zakresie okoliczności, mających znaczenie przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości poprzez stwierdzenie, że stopień społecznej szkodliwości przypisanego jej czynu (którego sprawstwa nie kwestionowała), jest wyższy niż znikomy.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Na poparcie tego zarzutu wskazywała, że motywem jej działania była wyłącznie chęć ratowania małżeństwa M. i I. M. poprzez poinformowanie M. M.i romansie jego żony z jej byłym mężem.</p> <p>W ocenie Sądu odwoławczego Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktyczny w zakresie okoliczności, mających wpływ na ocenę stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonej czynu stwierdzając, że popełniła go z niskich pobudek, a mianowicie z chęci zemsty. Wbrew przekonaniu skarżącej, jej czyn nie</p>		

polega wyłącznie na przekazaniu uzyskanych informacji innej osobie, ale zasadniczo – na uzyskaniu tych informacji w bezprawny sposób. Jak sama wskazała w swoich wyjaśnieniach, przeglądała zaś zawartość telefonu byłego męża po to, by „pokazać dzieciom, kim jest ich tata” (k. 54v). Motywem jej działania, polegającego na dotarciu do nieprzeznaczonych dla niej korespondencji i zdjęć w telefonie L. B. była więc chęć zdyskredytowania go w oczach jego dzieci. Nawet jeśli następnie celu tego nie zrealizowała, motyw wejścia w posiadanie tych danych się nie zmienił. Również jednak przekazania tych danych M. M. nie można uznać za motywowane chęcią ratowania związku małżeńskiego aktualnej partnerki jej byłego męża. Logika i doświadczenie życiowe przeczą tezie, że uzyskanie informacji i dowodów zdrady współmałżonka nie sprzyja odbudowie zerwanych relacji między małżonkami, a wręcz sprzyja przyspieszeniu rozpadu i tak najwyraźniej zaburzonego związku. Słusznie Sąd I instancji przyjął więc, że prawdziwym motywem działania oskarżonej była więc chęć uprzykrzenia życia I. M., a przez to i L. B. (2). Stan relacji byłych małżonków czy jej sytuacja majątkowa po rozwodzie i podziale majątku nie może usprawiedliwiać jej rzekomo „odruchowego” działania, polegającego na odblokowaniu telefonu, przejrzaniu jego zawartości (głębiej niż tylko wyświetlona na ekranie ostatnia wiadomość) i przesłaniu jej innej, nieznannej sobie osobie, bez refleksji nad możliwymi tego konsekwencjami (jak rozpowszechnienie na portalu internetowym o dużym zasięgu bardzo wrażliwych danych na temat intymnych relacji dwóch osób).

<p>Żadne wcześniejsze zachowania L. B. (2) nie dawały oskarżonej moralnego prawa do tego, by chcieć zohydzać go w oczach dzieci (co bardziej mogło skrzywdzić je, niż L. B., skoro zerwał z nimi kontakty), jak również by choćby pośrednio, ale upubliczniać szczegóły życia intymnego obcej sobie osoby, która wg danych z akt sprawy nie uczyniła jej nic złego. Twierdzenie, że zachowanie takie jest znikomo społecznie szkodliwe, jest całkowicie bezzasadne i nie mogło znaleźć uznania w oczach Sądu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania z powodu znikomej społecznej szkodliwości czynu</p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="568 869 1024 1088"> <p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p> </td> <td data-bbox="1024 869 1481 1088"></td> </tr> </table>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Niezasadność zarzutu skutkuje nietrafnością wniosku</p>			

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Niezasadność zarzutu i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu. Oskarżona wskazywała na dolegliwość obciążeń finansowych, choć w kontekście niesprawiedliwości skazania zamiast umorzenia postępowania, jednakże i w tym zakresie w ocenie Sądu odwoławczego zaskarżony wyrok nie wymagał korekty. Orzeczonej wobec oskarżonej kary grzywny nie sposób bowiem uznać za rażąco surową. Jako kara samoistna, przy prawidłowej ocenie przesłanek jej wymiaru, kara 150 stawek dziennych grzywny nie jest oderwana od realiów sprawy, jest karą najłagodniejszego rodzaju z przewidzianych za przypisany jej czyn kar, a przy możliwym wymierzeniu jej od 10 do 540 stawek dziennych ustalenie jej na 150 stawek nie razi surowością. Podobnie wysokość stawki dziennej (możliwa od 10 zł do 2000 zł), w wysokości nieznacznie tylko przekraczającej minimum, zastrzeżone dla osób najuboższych, bezdomnych itp., nie może być uznana za przekraczającą możliwości finansowe oskarżonej (które to możliwości de facto uzasadniały ustalenie wysokości tej stawki na dużo wyższym poziomie).	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	Apelacja oskarżonej nie została uwzględniona, wobec czego zgodnie z art. 636 § 1 kpk ponosi ona koszty postępowania odwoławczego, na które składają się opłata w wysokości równej należnej za I instancję (10% kary grzywny), a więc 300 zł oraz 20 zł ryczałtu za doręczenia w postępowaniu przed Sądem II instancji.	

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżona		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Zaniechanie umorzenia postępowania z powodu znikomej społecznej szkodliwości czynu		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana